

[Socialministeren.]

valide- og folkepensionisterne, som de til den tid benævnes.

Udgiften ved ydelsen er anslået til 13,5 mill. kr., der foreslås afholdt af statskassen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ydelse af ekstraordinær brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede.*

Som det vil vides, kan der efter reglerne i arbejdsløshedslovens § 15, stk. 9, som tillæg til understøttelsen udbetales brændselshjælp til medlemmer, der i tidsrummet fra 1. oktober til 31. marts har været afkontrolleret som ledige for mindst 40 dage.

Efter de for tiden gældende satser udgør denne brændselshjælp 99 kr. for forsørgere og 64 kr. for andre forsikrede. Disse satser reguleres ligesom de andre understøttelses-satser i arbejdsløshedsloven hvert år pr. 1. april på grundlag af udgiftsniveauet i januar måned. Satserne er derfor senest reguleret til de nævnte beløb pr. 1. april 1956 på grundlag af udgiftsniveauet i januar 1956.

Siden januar 1956 er brændselspriserne steget med ca. 1 kr. 15 øre. pr. hl, og da denne prisstigning efter lovens regulerings-system ikke har kunnet påvirke understøttelses-satserne i indeværende fyringssæson, stilles der i lighed med sidste år forslag om, at en anerkendt arbejdsløshedskasse kan bestemme, at der af kassen ydes en ekstraordinær brændselshjælp på 99 kr. for forsørgere og 64 kr. for andre forsikrede til sådanne medlemmer, der i tidsrummet fra 1. oktober 1956 til 31. marts 1957 har været afkontrolleret som ledige for mindst 80 dage. Hjælpen skal ydes som tillæg til understøttelsen, og de 80 afkontrollerede dage skal derfor udfindes efter samme regler som de 40 dage, der berettiger til den ordinære brændselshjælp efter arbejdsløshedslovens § 15, stk. 9.

Kassernes samlede udgift til hjælpen anslås skønsmæssigt til ca. 8 mill. kr. Da en del kassers økonomi ikke vil tillade dem at afholde udgifterne til den ekstraordinære hjælp, foreslås det, at der af statskassen stilles indtil 7 mill. kr. til rådighed for

socialministeren til fordeling mellem vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser til hel eller delvis dækning af deres udgifter til den ekstraordinære brændselshjælp.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til stats- og udenrigsministeren af Ole Bjørn Kraft, Erik Eriksen m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 2098).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende ændring af kommunehjælpsgrænsen, bestemmelserne om pristalsregulering m. v.).

Valgt blev: *Kaj Andresen, Bundvad, Einer-Jensen, Hjortnæs, Kai Jensen, Mørk, Edel Saunte, Søren Andersen, N. Chr. Christensen, Holmberg, Thorkil Kristensen, Lorentzen, Gertie Wandel, Clausen (Olufskjær), Poul Sørensen, Johs Christiansen og Else Zeuthen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1173, fremsættelsen i tidenden sp. 1943).

Lovforslaget sættes til forhandling.

P. M. Dam: Jeg skal på mit partis egne vegne takke den højtærede fiskeri-minister for fremsættelsen af det foreliggende forslag til lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v.

[P. M. Dam.]

I henhold til dette lovforslag, hvis indhold stort set er identisk med loven af 24. maj 1955, der gjaldt for finansårene 1955-56 og 1956-57, kan der til nybygning af fiskerfartøjer samt til udskiftning af motoranlæg og installering af tekniske anlæg i ældre fartøjer ydes lån på indtil 15 pct. af anskaffelsesværdien med en pantesikkerhed inden for 65 pct. af en i henhold til lov om Færøernes realkreditinstitut foretagne vurderingsforretning.

Erholdelsen af disse lån er i øvrigt ifølge § 3 betinget af, at vedkommende fartøjs-ejer er i stand til selv at fremskaffe de resterende beløb, som er nødvendige til at udrede den fulde anskaffelsessum. Ifølge loven om Færøernes realkreditinstitut kan dette yde fiskerilån indtil 50 pct. af anskaffelsesbeløbet, hvortil kommer muligheden for i henhold til en særlig lagtingslov at erholde et tilskud fra lagtinget på 15 pct. af skibets værdi. En fisker, en skibsreder, et fiskeriselskab eller andre i fiskeriet på Færøerne interesserede har således mulighed for til anskaffelse af et fiskerfartøj m. m. som allerede anført at erholde et samlet lån på 65 pct. og et tilskud på 15 pct. af anskaffelsesværdien. De resterende 20 pct. må vedkommende låntager selv eje, hvortil kommer driftskapitalen, som man ikke kan klare sig foruden.

Når man erindrer, at en moderne trawler i dag koster 4-5-6 mill. kr., og at et langlineskib, der er egnet til fiskeri ved Island, Grønland og andre fjerntliggende steder, hvor færingerne er henvist til at drive deres havfiskeri, næppe kan fås for mindre end 1 mill. kr., kan man forstå, at det kun går langsomt med fornyelsen af den færøske fiskerflåde, idet den ene femtedel plus driftskapitalen, som skibsejeren selv skal have til disposition, udgør et så stort beløb, at det overstiger, hvad fiskerne og de fleste fiskeriinteresserede enkeltpersoner såvel som sammenslutninger kan magte.

Stillet over for denne kendsgerning og de katastrofale følger, det vil have for det færøske fiskerierhverv og færingernes eksistensmuligheder i det hele taget, såfremt den færøske fiskerflåde ikke bliver fornyet og gjort konkurrencedygtig med den islandske og norske fiskerflåde, som er det færøske fiskerierhvervs farligste konkurrenter, er

alle på Færøerne optaget af spørgsmålet om, hvilke yderligere finansieringsskridt man kan og bør tage for at komme ud over det faktiske dødvande, man er inde i med hensyn til påkrævede anskaffelser af det nødvendige antal nye store trawlere og andre fiskerfartøjer, der kan byde den færøske fisker og fiskeridrivende lige så gode kår, som fiskere og fiskeridrivende har i Island og i Norge og andre steder, hvor man har anskaffet det nødvendige antal gode fiskerskibe.

Således som forholdene stiller sig i dag, søger en stor del af vore dygtigste fiskere til Island og Norge. Men hvor længe kan de det? Det eneste naturlige og forsvarlige er, at de færøske fiskere henter deres brød på havet med deres egne skibe.

Jeg føler mig overbevist om, at den høje regering og det høje ting vil møde ethvert forslag fra lagtinget, der stiler imod en hurtig og effektiv løsning af spørgsmålet om den omtalte fornyelse af den færøske fiskerflåde, med forståelse og vilje til at yde den støtte, som ligger inden for mulighedernes grænser.

Med hensyn til det foreliggende lovforslag kunne jeg ønske, at den hidtil gældende rentesats på 5 pct. var blevet bibeholdt, skønt man har 6 pct. hernede.

Jeg vil i øvrigt på mit partis og egne vegne på det varmeste anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig fremme i det høje ting.

Gideon: Da mit partis sædvanlige ordfører vedrørende lovforslag angående færøske forhold, det ærede medlem hr. Johan Poulsen, desværre er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på partiets vegne fremsætte nogle udtalelser om det foreliggende lovforslag.

Som det allerede blev nævnt af den foregående ordfører, det ærede medlem hr. P. M. Dam, blev ved lov af 12. marts 1955 Færøernes realkreditinstitut oprettet, hvorved der blev skabt grundlag for en finansiering med 50 pct. af værdien af nye fiskerfartøjer. Disse lån skulle ydes som 1. prioritetslån, og man regnede dengang med et årligt finansieringsbehov på 5 mill. kr. Da man vedtog loven om dette institut, var det en forudsætning, at det suppleredes med en ordning, hvorefter der kunne ydes 2. prioritetslån med yderligere 15 pct.,

[Gideon.]

mod at det færøske lagting derefter ydede yderligere 15 pct., medens de resterende 20 pct. skulle være til disposition hos fartøjs-ejerne selv. Efter at lagtinget havde tilvejebragt grundlag for ydelsen af de nævnte 15 pct., vedtog man her i tinget i maj 1955 en lov, hvorefter der for hvert af de to finansår 1955-56 og 1956-57 stilledes et beløb på 800 000 kr. årligt til disposition for fiskeriministeren til 2. prioritetslån til nybygning af færøske fiskerfartøjer, udskiftning af motoranlæg og installation af tekniske anlæg.

Denne lov udløber nu den 1. april, og i det foreliggende lovforslag stilles der derfor forslag om, at ordningen forlænges, denne gang for de kommende 3 finansår, således at der i alt skal kunne stilles til disposition til udlån som 2. prioritetslån 2 500 000 kr., således at der kan ydes indtil $\frac{2}{3}$ af dette beløb inden for hvert af finansårene.

Bortset fra, at loven altså skal gælde for 3 år i stedet for som hidtil for 2 år, og at renten er sat op fra 5 til 6 pct., svarer lovforslaget til den gældende lov, og det svarer til det lovforslag om ydelse af lån til støtte af nybygning af fiskerfartøjer herhjemme, som vi har til behandling i tinget for tiden, og som der netop er afgivet betænkning over af det udvalg, som har behandlet det. Også her er renten forhøjet fra 5 til 6 pct.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der af de 1,6 mill. kr., der efter den gældende lov er stillet til disposition, hidtil kun er disponeret over lån til 1 150 000 kr., således at der er en lille halv million kroner tilbage, som der endnu ikke er disponeret over; men der henvises til, at den omstændighed, at der ikke er disponeret fuldt ud over det beløb, der er stillet til disposition, skyldes visse vanskeligheder i forbindelse med fremskaffelse af egnede investeringsemner, uden at det for øvrigt nærmere oplyses, hvad man sigter til dermed, samt en vis tilbageholdenhed hos de færøske redere. Denne tilbageholdenhed skal skyldes dels usikkerheden med hensyn til afsætningsforholdene for fiskeprodukter, dels at rederne i vidt omfang har ønsket at se driftsresultaterne for de første fartøjer, hvortil lån er ydet.

Der er ingen tvivl om, efter de oplys-

ninger, som foreligger, og også navnlig de oplysninger, som blev givet under behandlingen i 1955 af den nuværende lov af de to ærede repræsentanter for Færøerne, at der i høj grad er brug for en indsats for at søge fiskerierhvervet på Færøerne fremmet. Det er jo, således som forholdene er deroppe, i alt væsentligt inden for dette erhverv, befolkningsoverskuddet kan finde øget beskæftigelse. Jeg skal derfor på mit partis vegne tilsige velvillig støtte til en videreførelse af den påbegyndte økonomiske støtte til fiskerierhvervet på Færøerne.

Bruun de Neergaard: Som det er nævnt af de to ærede foregående talere, er den lovgivning, som vi her behandler, en parallel til den lovgivning, vi har hernede: støtte til nybygning af fiskerfartøjer. Lovgivningen på Færøerne er desuden et led i et større hele, i opbygningen af hele det færøske realkreditsystem.

Formålet med dette lovforslag er dels at løse et finansieringsproblem, dels at yde en støtte til den færøske fiskerbefolkning. Finansieringsproblemet, spørgsmålet om fremskaffelse af den fornødne kapital, løses jo, som det også er nævnt af det ærede medlem hr. P. M. Dam, gennem Færøernes realkreditinstitut, gennem denne lovgivning, gennem et tilskud fra lagtinget og endelig gennem fremskaffelse af egenkapital. Vort parti vil gerne i udvalget have oplysning om, hvordan hele denne finansieringsordning har fungeret. Det er for os et spørgsmål, om det, der er foreslået her, er den rigtige finansieringsform. Vi vil gerne i udvalget drøfte muligheden af at afløse nærværende lov med en anden ordning, enten gennem en udvidelse af realkreditinstitutets lånemuligheder, eventuelt i forbindelse med en garantiordning, eller ved at staten træder ind som garant over for andre færøske pengeinstitutter. Vi er i det konservative folkeparti modstandere af, at staten på denne måde direkte foretager udlån.

Den direkte støtte, der ydes til det færøske fiskeri, består foruden i den omtalte finansieringsform i et rentetilskud og i, at staten afholder omkostningerne ved hele administrationen af ordningen. Mit parti har under behandlingen af det tilsvarende lovforslag om støtte til fiskeriet hernede rejst spørgs-

[Bruun de Neergaard.]

målet om at afskaffe lovgivningen om støtte til nybygning af fiskerfartøjer og i stedet give fiskerne de tilsvarende lånemuligheder gennem en udvidelse af fiskeribankens virksomhed. Herunder er det oplyst, at den eventuelle rente i så fald ville blive ca. 7¼ pct. I det foreliggende forslag er renten fastsat til 6 pct., og jeg vil her i parentes bemærke, at vi påskønner, at man har foretaget denne renteforhøjelse fra 5 pct. til 6 pct., hvorved rentetilskuddet fra statens side er formindsket. Imidlertid bliver der et rentetilskud tilbage på ca. 1¼ pct. til de fremtidige lån og 2¼ pct. af de allerede foretagne udlån foruden det tilskud, man yder gennem administrationen af ordningen. Det er muligt, at de særlige forhold, der gælder på Færøerne, herunder vanskelighederne ved at finansiere deroppe, berettiger til et tilskud, og også dette spørgsmål vil vi gerne se på i udvalget.

Også med hensyn til administrationen af såvel den nugældende som den foreslåede ordning har jeg nogle bemærkninger at gøre. Ifølge lovforslaget — og ifølge gældende lov — foretages vurderingsforretningen af Færøernes realkreditinstitut. Ansøgninger indsendes til rigsombudsmanden eller efter dennes bestemmelse til Færøernes realkreditinstitut, ligesom hele forberedelses- og undersøgelsesarbejdet foregår på Færøerne, medens selve bevillingen gives af fiskeriministeren på grundlag af rigsombudsmandens indstilling og med bistand af fiskerflådens fornyelsesnævn. Mon ikke hele denne procedure er for omstændelig og for bekostelig? Der må kunne findes en mere rationel ordning, eventuelt således at rigsombudsmanden med bistand af en færøsk fiskerrepræsentant kan ordne sagerne deroppe.

Mit parti vil med interesse medvirke i det forestående udvalgsarbejde.

A. C. Normann: Jeg forstår nu på den ærede ordfører for det konservative folkeparti (Bruun de Neergaard), at han i princippet vender sig imod det foreliggende lovforslag i overensstemmelse med den stilling, hans parti har taget i det udvalg, der netop har arbejdet med lovforslagene angående lån til fiskeriet i denne del af kongeriget. Det ærede medlem udtalte sig,

som var det en almindelig fastslået kendsgerning, at det konservative folkeparti var imod denne form for långivning; men det er en vending, som er foretaget ret pludseligt, for vi har jo, hver gang sådanne love har været til behandling, haft den glæde, at der har været enighed mellem partierne om at gennemføre dem. Den lov, det foreliggende lovforslag bygger videre på, blev i 1955 vedtaget enstemmigt i det høje ting, så vidt jeg da husker.

Jeg kan i øvrigt spare mig at fremkomme med begrundelse for vor tilslutning til dette lovforslag, idet dets indhold næsten ordret er det samme som indholdet i det lovforslag, vi vedtog i 1955, da denne lovgivning påbegyndtes — førstebehandlingen står i Folketingstidende 1954-55 sp. 3744 ff. Også jeg finder det rimeligt — for ikke at sige selvfølgeligt — at den rente, der skal betales for lånene på Færøerne, bliver den samme som den, der skal betales i den øvrige del af kongeriget.

Jeg har studet lidt over, at man har foreslået beløbet forhøjet, uden at man i bemærkningerne har anført hvorfor. Det er dog kun en lille forhøjelse, der her er tale om; der stilles forslag om et beløb på i alt 2,5 mill. kr., som skal fordeles over 3 år. I den sidst vedtagne lov var der tale om et beløb på 800 000 kr. om året. Der er altså tale om en reel forhøjelse, og selv om det ikke er noget afgørende stort beløb og jeg i øvrigt heller ikke tvivler på, at der er hårdt brug for pengene, vil jeg bede den højtærede fiskeriminister nævne, hvorfor beløbet er foreslået forhøjet med 100 000 kr.

Men jeg har lyst til også at spørge den højtærede fiskeriminister, om han nu har den opfattelse, at der er et rimeligt forhold mellem den finansieringsmængde, der her stilles til rådighed for fiskeriet på Færøerne, og det, vi anvender i den øvrige del af kongeriget — om der et rimeligt forhold, når man f. eks. sammenligner den samlede tonnage mængde i hver af de to landsdele. Ligeledes kan jeg spørge, om den forhøjelse af fiskeribankens udlånsvirksomhed fra 20 til 30 mill. kr., som det pågældende udvalg netop er blevet enig om — en meget betydelig forhøjelse, som altså gælder for den del af kongeriget, i hvilken vi befinder os — vil medføre, at Færøernes realkredit-

[A. C. Normann.]

institut vil komme og sige, at de må have en tilsvarende forhøjelse deroppe.

Med disse ord og disse spørgsmål til den højtærede fiskeriminister vil jeg gerne på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget.

Lynnerup Nielsen: Også jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag, der skal afløse en lov, som har været gældende i tre år, og som udløber den 1. april. Færøerne er jo et sted, hvor fiskeriet betyder uendelig meget for befolkningen, og det er derfor af den største betydning, at denne lovgivning fortsættes; det fremgår da også klart og tydeligt både af ministerens fremsættelse og af lovforslagets bemærkninger, at der er brug for disse lånebeløb. Jeg har naturligvis bemærket, at renten er forhøjet; det vil vel ikke være muligt at undlade en sådan renteforhøjelse, da renten vel må falde sammen med renten i den fiskerilovgivning, som vi har i den øvrige del af landet.

Jeg kan med disse få bemærkninger give tilsagn om mit partis velvillige medvirken til lovforslagets videre gang gennem tinget.

Søren Olesen: Retsforbundet er jo ved forskellige lejligheder gået imod statsudlån. Vi mener, at hele udlånsvirksomheden fra statens side har ført os ud i et økonomisk uføre, som vi ikke kan fortsætte med; derfor har vi måttet vende os imod de forskellige former for statslån. Det samme er vi naturligvis nødt til at gøre her, selv om det drejer sig om Færøerne. Men jeg vil gerne tilføje, at vi i og for sig ikke har noget at indvende, hvis man her i tinget finder, at det er nødvendigt at yde Færøerne en økonomisk støtte på den ene eller den anden måde. Men var det så ikke meget lettere, at man på de årlige finanslove fastsatte et beløb, enten det nu skulle være til udlånsbrug eller til direkte støtte til færøske forhold, og at man så lod det færøske landsstyre selv admini-

strere dette beløb, slås om det eller fordele det, som man nu fandt det rigtigt deroppe?

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere hr. P. M. Dam, hr. Gideon og hr. A. C. Normann for den tilslutning, de har givet til det foreliggende lovforslag. Jeg har endvidere et par enkelte bemærkninger at gøre.

Jeg er naturligvis meget vel klar over, at det foreliggende lovforslag kun er en lille håndsrækning, at hjælpen ikke har det omfang, som man kunne have ønsket i betragtning af forholdene på Færøerne. Men jeg er alligevel af den mening, at denne lovgivning er en håndsrækning, som man har været glad for deroppe, og det er også derfor, vi gerne har villet lade den nye lov gælde, ikke for to år som den nuværende lov, men for tre år.

Jeg kan naturligvis for min del også beklage, at rentesatsen nødvendigvis må sættes til 6 pct. i stedet for 5; men jeg finder alligevel, det er rimeligt, idet der bør være balance mellem den lovgivning, der gælder for dansk fiskeris vedkommende, og den lov, der skal gælde for de færøske fiskere.

Det ærede medlem hr. Gideon gjorde rede for, at der er en større sammenhæng i hele denne finansiering af den færøske fiskerflåde. Ordningen er jo fremkommet efter indgående forhandlinger mellem Færøerne og Danmark; jeg må formode, at det er de bedste vilkår, det er muligt at gennemføre, og jeg tror også, at både Færøerne og den danske administration mener, at der her er fundet en ordning, som i hvert fald bør prøves gennem endnu en 3-årig periode.

Det oprindelige lånebeløb er ikke helt opbrugt, hvad det ærede medlem hr. Gideon også nævnte. Det er dog kun et ringe beløb, der er tilbage, og finansåret er jo endelig endnu ikke til ende; jeg tør ikke sige, om vi får så mange ansøgninger ind, at beløbet helt og fuldt bliver brugt. Men jeg har nævnt i bemærkningerne, at det er en nyordning; ikke alene den lov, vi her behandler, men selve den finansieringsordning, der gælder

[Fiskeriministeren.]

for nybygning af færøske fiskerfartøjer, er ny; det varer naturligvis altid lidt, inden man bliver rigtig klar over gangen i det hele, og det tror jeg kan være forklaringen på, at beløbet ikke for længst er opbrugt.

Jeg takker for den tilslutning, det ærede medlem hr. Gideon har givet, og jeg er enig med ham i, at der er brug for loven til fremme af det færøske fiskerierhverv.

Det ærede medlem hr. Bruun de Neergaards tale kan man jo ikke sige overrasker, for det er nu engang blevet hans opgave at prøve at standse denne virksomhed, som allerede for mange år siden er indledt for at yde støtte til et både her i Danmark og på Færøerne så vanskeligt stillet erhverv som fiskerierhvervet. Jeg må beklage, at det konservative folkeparti har valgt fiskerierhvervet som operationsbasis for den ny politik, der tilsyneladende her skal sættes ind med. Det er en omstilling, de konservative her har foretaget. Jeg har jo så tit hørt det ærede medlem hr. Fibiger tale smukt og godt om de foranstaltninger, som blev gennemført af folketetinget til gavn for de danske fiskere; men jeg forstår, at der nu blæser en anden vind, og det er der ikke noget at gøre ved.

Det ærede medlem hr. Bruun de Neergaard mener også, at administrationen er for omstændelig. Jeg har naturligvis ikke noget som helst imod, at vi i et udvalg ser nærmere på alle disse forhold; men jeg vil dog gerne understrege, at det er jo spørgsmål, der har været drøftet igennem ved mange lejligheder, og jeg tror, at man både for Færøernes og Danmarks vedkommende har fundet frem til en ordning, der samtidig er praktisk mulig og den sikreste, når det drejer sig om spørgsmål af den beskaffenhed, der her er tale om.

Til det ærede medlem hr. A. C. Normann vil jeg gerne sige, at vi har ganske rigtigt forhøjet beløbet for den nye 3-årige periode til 2,5 mill. kr. — altså til lidt mere end det beløb, der har været til rådighed i den 2-årige periode, der udløber til 1. april i år. Det er efter ønske fra færøsk side, og fordi man har været af den opfattelse, at der vil blive mere brug for denne lovgivning i de kommende tre år, end der måske har vist sig at være i de to år, der nu er gået. Jeg tror også, at dette beløb på 2,5 mill. kr.

vil vise sig at være passende for den forestående 3-årige periode.

Det ærede medlem spurgte mig, om der er et rimeligt forhold imellem det, vi her stiller til rådighed for Færøerne, og det, vi efter den tilsvarende lovgivning stiller til rådighed for Danmark. Det vil jeg rent skønmæssigt mene der er; jeg har ikke ved hånden faktiske oplysninger i så henseende, men det er jo et spørgsmål, vi kan vende tilbage til i udvalget og se om der skulle være noget at bemærke til.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Søren Olesen, at det var sådan med en vis beklagelse i stemmen, han sagde, at han var jo i øvrigt gået imod disse statslån — for de førte ud i et uføre — og af den grund var han nødt til også at gå imod for Færøernes vedkommende. Jeg forstår, det ærede medlem er lidt beklemt ved ikke at kunne indtage et positivt standpunkt til dette lovforslag, og det finder jeg egentlig særdeles forståeligt. Om det skulle være bedre at bruge den fremgangsmåde, det ærede medlem nævnte, med at tage beløbet op på finansloven, skal jeg ikke udtale mig om. Det drejer sig jo om en lovgivning, der er fremkommet efter langvarige forhandlinger imellem en række myndighedsområder; jeg vil tro, at man har prøvet alle de muligheder, der med rimelighed kan tænkes, og man har sluttelig fundet den form, som nu er gældende, og som altså her foreslås forlænget for endnu 3 år.

Jeg takker for den tilslutning, lovforslaget har fået, og håber på en hurtig gennemførelse af det.

Bruun de Neergaard: Den højtærede fiskeriminister mente, at det konservative folkeparti skulle have en særlig uvilje mod fiskerne. Det tror jeg slet ikke er tilfældet, højtærede minister. Jeg har under behandlingen både af dette forslag og det tilsvarende forslag for den øvrige del af riget ud fra ganske saglige argumenter søgt at anvisé andre veje til finansiering af fiskerierhvervet. Jeg har ikke foreslået, at denne lovgivning skulle ophøre eller standses med den begrundelse, at finansieringen for fiskeriet burde høre op, men jeg har netop gennem mine forslag søgt at vise, at der også kunne tænkes en anden finansieringsform end direkte statsudlån.

[Bruun de Neergaard.]

Den højtærede minister er også i den vildfarelse at tro, at det alene er over for fiskerierhvervet, vi gør vore synspunkter i denne retning gældende. Vi har hidtil — og det vil vi også i den kommende tid — med hensyn til direkte udlån til andre erhverv indtaget en stilling mage til den, vi her har indtaget.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Bruun de Neergaard, at det for mig står sådan, at det konservative folkeparti har haft en særlig lyst til at gribe ind over for fiskerierhvervet. Det begyndte for et par år siden, da et par af partiets medlemmer ikke ville stemme for det dengang foreliggende lovforslag, og nu er det altså endt med, at hele partiet ikke vil være med. Det ærede medlem siger, at det er ikke, fordi man er imod at støtte fiskerierhvervet. Nej, det er muligt, at man ikke har det i tankerne; men desværre, de udveje, der har været anvist, viser sig alle at være dårligere for fiskerierhvervet end den lovgivning, der gælder i øjeblikket, og det er vel også ud fra det synspunkt, at folketingsudvalget for den danske lovgivnings vedkommende er blevet enigt om at foreslå denne forlænet i de 3 kommende år. Det er ud fra dette synspunkt, jeg vil fastholde, at de konservative her prøver at finde en ny linje over for et erhverv, som trænger til en hjælpende hånd, et erhverv, som gennem en 10-årig udvikling har vist sig at være et overordentlig betydningsfuldt eksport erhverv, og som måske fremover har endnu større muligheder, end vi i øjeblikket kan notere gennem vore tal. Man må beklage, at de konservative har indtaget den stilling, men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

P. M. Dam: Da der er udtalt ønske om udvalgsbehandling, skal jeg foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om frivillig overgang til fuld grundskyld [af Oluf Pedersen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1177, fremsættelsen i tidenden sp. 1950).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Ifølge bemærkningerne til lovforslaget er dette lovforslag fremsat som et supplerende forslag til det af regeringen fremsatte forslag om grundstigningsskyld. Motivet til fremsættelsen af dette lovforslag er formentlig, som ved tidligere fremsættelser, at spørgsmålet om fuld grundskyld skal indgå i drøftelserne af problemet om grundstigningsskyld.

Som de ærede forslagsstillere ved, er jeg i og for sig ikke modstander af fuld grundskyld, men når man tænker på den behandling, lovforslaget om grundstigningsskyld har fået her i tinget, må man vist betragte det som et stort fremskridt, hvis vi kan nå til gennemførelse af det af regeringen fremsatte lovforslag. Jeg har imidlertid, som jeg tidligere har givet udtryk for ved behandlingen af et tilsvarende lovforslag, intet imod, at spørgsmålet om frivillig overgang til fuld grundskyld indgår i forhandlingerne, og jeg forventer, at lovforslaget henvises til det udvalg, der behandler regeringens forslag om grundstigningsskyld.

Holger Eriksen: Det problem, der her er sat under debat, har vi behandlet indgående i grundskyldskommissionen. Der er dér ført meget lange forhandlinger herom, men når jeg ikke i dag finder anledning til at genoptage dem her, skyldes det den omstændighed, at jeg har den opfattelse, at man må løse problemerne i den rækkefølge, hvori de foreligger.

Forudsætningen for gennemførelsen af det foreliggende lovforslag må naturligvis være, at man har gennemført det regeringsforslag, der allerede er henvist til et udvalg; og som følge deraf mener jeg, at det er for tidligt at beskæftige sig med, hvad man eventuelt vil gøre for at gå over til fuld grundskyld. Efter min mening er fuld grundstigningsskyld i princippet det samme